

569
 zvolit, zo smě knji. administratora při pruhovanju w šuli powitać. Běše to dobry knjez a zahorjeny wotčinc. Jako běch šće mtoda, khodzěše tež wón tu na horku a wobhladowaše sebi njany serbski kraj. Tež pozdžišo, hdyž běše hižom slawjeny knjez, přikhadzěše tu a njezaby na swoju njenahladnu narodnu njesku, hdyž bu pysěny z mitru biskopskej. Stawa wižeše jemu lawjencowy wěnc a stoji wón na njersku swojeho skutkowanja. Njezahinite su jeho zastužby. A tehle knjeza měješ Jurij, powitać! Najzbožowniši čłowjek je wón, sebi mysleše. Ze pomocu macěje zestaja sebi zbožopřeco a wuknjěše tu w mojim khtódku, nježtym zo sotra jemu pobožne připostuchaše. A 21. septembra běšu tu we njescy wulki swjědzen: njeňowany knjez wudžělěše swjaty sakrament firmowanja. Po tutej swjatočnosći pak přindže ze swojim přewodom do šule, zo by so přesvěd-